

Pozsgai Boróka:

A szivárvány alatt

Foltosnak, az aranyos pónilónak, aki nagyon szeret játszani és nagyon kedves, van egy testvére, akit úgy hívnak, hogy Selyem. Ő is nagyon szeret játszani.

Egy napon Foltos és Selyem úgy határozott, hogy elmennek kirándulni a szivárvány végéhez, amit úgy emlegetnek, hogy a „Hét szín”, s ahol kincs is van elrejtve.

Foltos azt mondta:

- Selyem! Gyere, ideje összepakolni! Hozd a hátizsákosodat! A naptejet is.
- Igen, a naptejet is.

Vége összepakoltak, amikor így szólt Selyem:

- Foltos, nem láttad a bakancsomat?
- De igen. Ott van a patádon – válaszolt a másik.
- Végre készen vagyunk! Indulhatunk? – kérdezte Foltos.

De Selyem nem volt sehol.

- Most nem bújócskázunk! – kiáltotta Foltos.
- Oké, bocs! – mondta Selyem, és kimászott az asztal alól.
- Most már tényleg indulunk.

Foltos kézen fogta Selymet, s kiléptek az ajtón. Beültek az autóba és elindultak.

Amikor odaértek, meglátták a hatalmas Szivárványlépcsőt, ami azonnal csupa szín lett, amikor ráléptek. Selyem nagyon sietett a végéhez.

- Hová sietsz annyira?
- A kincshez.
- Az a másik oldalon van. De hát nekünk nem kell a kincs!
- Nekem igen – mondta Selyem.
- Mit kezdesz vele?
- Nem tudom.
- Akkor hagyjuk itt!
- Jól van – mondta Selyem – de azért még maradjunk egy kicsit!
- Jó, piknikezzünk! Hoztam süteményt, mézes kenyeret.

Amikor megették a finomságokat, haza indultak. Otthon megfürödtek, Foltos ágyba dugta Selymet, s mesélt neki.

A mese a mai napról szólt.

- ...és emlékszel a Szivárványlépcsőre?
- Igen.
- Mi a baj, Selyem?
- Csak az, hogy nagyon álmos vagyok. Nem lehetne holnap befejezni a mesét?
- Dehogynem! Jó éjszakát Selyem!

A szivárvány alatt c. mese írója: Pozsgai Boróka, 2.osztályos tanuló.